

må være meget enkelt for fru Kirsten Jacobsen at stemme imod forslaget, for der var sådan set ikke noget i det, der var værd at beskæftige sig med.

Jeg synes nu, at talen var en større sag værdig. Det er et lille forslag, som i al sin enkelthed har til opgave at stramme betingelserne for, at en sælger af fast ejendom kan undgå at hæfte for mangler m.v. ved den ejendom, der sælges. Ingen af os, heller ikke fru Kirsten Jacobsen, har jo nogen endegyldig løsning på, hvad det er, der skal til for at forbedre sælgers retsstilling, og køber ikke kan undslå sig at hæfte for mangler, men det, vi har lagt vægt på, er, at den model, der nu lægges op til for tegning af ejerskifteforsikringer, skulle være mere fordelagtig for sælgeren. Fordi sælger og køber deles om udgifterne i forbindelse med tegning af ejerskifteforsikring, skulle der være større sandsynlighed for, at flere vil se det som et gode, også fordi man i fremtiden ikke kommer til at hænge på meget alvorlige og store økonomiske omkostninger på grund af skjulte fejl og mangler ved den ejendom, man har solgt.

Forslaget er ikke alene støttet af forsikringsbranchen – det kunne man måske få indtryk ved at høre fru Kirsten Jacobsen – men i høj grad også af Forbrugerrådet. Når fru Kirsten Jacobsen siger, at det er svært at se, det handler om forbrugerbeskyttelse, må jeg derfor sige, at ikke alene dem, der har en tillidsmandsfunktion, men også dem, der i kraft af sekretariatsfunktioner har med forbrugerbeskyttelse og forbrugerinteressevaretagelse at gøre, støtter forslaget.

Så jeg må sige, at fru Kirsten Jacobsens lange tale understreger blot for mig, at det er et tema, som fru Kirsten Jacobsen går meget op i og har gjort det gennem en årrække, men det er også svært at se konkrete forslag fra fru Kirstens Jacobsens side med hensyn til styrkelse af forbrugerbeskyttelsen. Der har været rig lejlighed for fru Kirsten Jacobsen til at komme med forslag til forbedring af forslaget, men det har jeg ikke set noget til.

Fru Anne Baastrup ønskede en tilkendegivelse fra mig om, at det efter en 3-årig periode skulle være muligt for udvalget at få en evaluering af, hvordan det er gået med hensyn til at styrke forbrugernes beskyttelse ved at stramme betingelserne for, at sælger kan undgå at hæfte for mangler. Det vil jeg gerne give tilsagn om. Vi vil gerne lave en tilstandsrapport over, hvordan loven har virket efter en 3-årig periode.

Kirsten Jacobsen (FRI):

Når jeg sagde, at vi var kede af at stemme imod forslaget, er det sandt, for efter at have siddet trekvart år i regeringens idégruppe oplevede jeg faktisk, at der var stor enighed om, hvordan man kunne styrke forbrugernes retsstilling ved handel med fast ejendom, og hvordan man oven i købet også kunne gøre det billigere.

Der var 18 forslag, men ingen af de forslag har regeringen gennemført. Erhvervsministeren har gennemført nogle administrative forbedringer, men et af de væsentlige problemer er det, der er omfattet af dette lovforslag, og det er altså ikke noget, der kan imponere mig, at forsikringsbranchen synes, det er en god idé. Det kan jeg faktisk godt forstå, for det er jo ikke dem, der er forbrugere i denne sag.

Jeg mindes Forbrugerrådets opfattelse, da det sad som boliggruppe bag idégruppen. Forbrugerrådet var meget, meget enig i hele den rapport, der blev lavet, og når justitsministeren siger, at jeg har haft rig lejlighed til at komme med ændringsforslag, er jeg nødt til at spørge justitsministeren, om ikke justitsministeren eller i hvert fald hans embedsmænd har lagt mærke til, hvor mange anmodninger der er kommet om teknisk bistand til ændringsforslag, som skulle leve op til idégruppens forslag. Der er virkelig gjort en stor og grundig indsats, men hver eneste gang har svaret fra ministeriet bare været, at det havde man ikke lyst til, og det kunne man ikke gøre, osv. osv., og mange gange sendte man aben over til boligministeren og sagde, at det var boligministerens problem. Sådan var svarene, men nu er det jo sådan, at jeg har bedt om, at svarene bliver optrykt som bilag til betænkningen, og så vil alle og enhver her i Folketinget jo kunne se dem.

Der er jo mange metoder, man kan gøre det med, og som jeg sagde før, kan man ganske enkelt give forbrugerne to redskaber. Man kan give dem et redskab i form af en ordentlig husrapport, som samordner alle de mange rapporter, der er i øjeblikket, og jeg vil godt være med til at gøre den obligatorisk, for det er jo obligatorisk, når det drejer sig om energirapporten. Så ved folk, hvad det er for et produkt, og så kan de godt selv tage stilling til, om prisen er fornuftig.

For at komme det 20-årige ansvar til livs kan man bruge ejerskifteforsikringerne. Hvis husrapporten er god nok, har forsikringsbranchen simpelt hen let adgang til at lave et billigt produkt, og fordi det er en forbrugerbeskyttelses-